

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תקא

עש"ק פ' שמות, מבה"ח שבט ה'תשס"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" – בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת הק"ב להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת הג"ן לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

ב"ר יהודא לייב ע"ה

שגלוב

נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות

ביום ד' תשרי ה'תרח"צ

ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו הרבנית מארייאשא שתליט"א

לאריכות ימים ושנים טובות

ומתוך בריאות הנכונה

ב"ה

3 דבר מלכות

הילדים של דוד הגאולה / משיח אחרון של פסח היחשבו

6 זמן הגאולה

צריכים לזעוק על הגלות / פרשת השבוע באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

מהמשרד לארץ ישראל... / קטנים קצרים ופגומים בעיני גאולה ומשיח

12 המעשה הוא הטיקר

לאחרי שיש לנו כבר את המלך מבית דוד... / הוראות למעשה בפועל

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מוצאי ש"ק - כ"ד טבת / צילום מיוחד מהגהת הרבי על מכתב כללי ממוצאי ש"ק כ"ד טבת היחשמו

סניף ארה"ב:

383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 917-755-5605

סניף ארץ הקודש:

ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechi@770.org.il • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

אברהם

מוצאי שבת קודש... כ"ד טבת... הילולא פון כ"ק אדמו"ר הזקן: להעיר אשר קביעות שנה

זו היא כמו בשנת ההסתלקות, כלשון "הרבנים בנל הגאון המחבר ז"ל" בהקדמתם לשו"ע

אדמו"ר הזקן "במוצאי ש"ק כ"ד טבת". ועד"ז ארא ליה הצ"צ (נדפס במענה לשון -

ווילנא, תער"ב. הוצאת קה"ת, חש"י (ושלאח"ד). פסקי דינים להצ"צ בסופו (קה"ת,

חש"ב)) "כמוש"ק דסמות כ"ג אור לכ"ד טבת" (קדמה להוצאת קה"ת דאר"י) (צד רביה) (אין לא אדמי לב ד... גילוי... הגלוי: לעתה קו"י אין אגרות ע"כ וצ"ע וצ"ע). העשירי יהי מודש: (בחוקתי כז, לב) מכל מקום (בכורות נה, ב). וראה זה"ב רעא, א.

בחי ר"פ הרוסה. במשך מים רבים תהליך פלג... ואילך (2).

בעל התניא והשולחן ערוך: ל" כ"ק מו"ח אדמו"ר זככתב/מיו"ר כסלו הש"ס (נדפס

בסה"מ הש"ס (קונט' י"ט כסלו) ע' 3) וראה לקו"ש ח"ו ע' לו ואילך (ובערה 14 סס).

כ"ק מו"ח. יורש: ראה רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ז: שהמלכות ירושה כו' ולא המלכות

בלבד אלא כל השררות. ירושה לבנו ולבן בנו עד עולם. - ובספרי (דברים יז, כ) א"תא:

כל פרנסי ישראל. ולהעיר, שכ"ק מו"ח אדמו"ר הי' בן יחיד (רמב"ם הל' בלי

המקדש פ"א הי"א (והל' מלכים שם בסוף הפרק)).

וממלא מקום: ראה רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ז.

זכרון... (ענד) צוועק: ובלשון הכהוב כמצות חפילין (שהוקסה כל הורה כולה להפילין

- קדושין לה, א): לזכרון גו' למען תהי' תורת ה' גו' (בא יב, ט). ולהעיר משיחה

חבה"ש חרצ' (לקוטי דיבורים ח"א קנז, א ואילך).

אני... קוני: קדושין בסופה. ולא את אהא ספ אמת איך אע לא זכרה בוקי גל הצואות

כל... חיינו: ל' אדה"ז באה"ק ביאור לסי' ז"ר. ולא ה' סי' ז' אע

יבצת ומצאת: מגילה ו, ב.

לעצמם צען יאר: ראה ע"ד ג' החקופות (של עשר שנה) דגסיאות כ"ק מו"ח אדמו"ר -

לקו"ש חלק ח"י ע' שג ואילך.

קני... חיינו: ל' אדה"ז באה"ק ביאור לסי' ז"ר. ולא ה' סי' ז' אע

מוצאי ש"ק - כ"ד טבת

בקשר עם מוצאי ש"ק זה - כ"ד טבת, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר הזקן, אנו מביאים צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מכתב כללי אל בני ובנות ישראל מתאריך: מוצש"ק פ' שמות, אור לכ"ד טבת ה'תשמ"ג (המכתב נדפס בתרגום חפשי ללה"ק ב'התוועדות' תשמ"ג ח"ב ע' 810)

להלן פענוח הקטעים שהוסיף הרבי בכתי"ק:

מוצאי שבת . . . כ"ד טבת . . . הילולא . . . הזקן: ראה ביאור השייכות דכ"ז בארוכה (ע"פ קבלה) - ליקוטי לוי"צ אגרות ע' רמט ואילך.

אני נבראתי לשמש את קוני: קידושין בסופה. וראה או"ת להה"מ ס"פ שמות איך שע"י כל מצוה פועל בכל העולמות ומקשרם להקב"ה.

היכטער . . . [תרגום]: שמאחורי מסך הברזל: כדאמרי אינשי - להעיר ממחז"ל (פסחים פה, ב) אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.

מדור הכתי"ק - פרסום ראשון מוקדש

לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן בר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן

נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר 'זאתם תהיו לי ממלכס כהנים וגוי קדוש'

יה"ר שיקווים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

הילדים של דור הגאולה

בלקוטי תורה פ' בחוקותי מובא שכל העינים הכתובים בפרשת בחוקותי הם באמת ברכות עד"ז יש לומר בנוגע לדברי הגמ' בסוף מס' סוטה "בעקבות משיחא גו' נערים פני זקנים ילבינו גו' בת קמה באמה כלה בחמותה", שגם עינים אלו הינם ברכות ● הנשים צדקניות יגדלו ויחנכו דור שעל-ידי הנהגתם הם יזכירו גם לאביו ולרבו את הזמן שבו הם למדו בחדר, בישיבה קטנה או בישיבה גדולה ● הנשים הצדקניות גידלו דור שהתורה מעידה עליו כי "הם (הילדים) הכירוהו תחלה", עוד לפני הזקנים, ובזכות הנשים הצדקניות שלא התחשבו בשעבוד מצרים והעמידו דור ש"הכירוהו תחלה" - היתה גאולת מצרים ● משיחת אחש"פ ה'תשכ"ג - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

הוא יצא (היום⁴) ממצרים", ואם-כן כל העינים שאירעו ביציאת מצרים הם הוראה לכל יום ויום, ובפרט כשמתקרבים יותר לגאולה העתידה שתהי' בדומה לגאולת מצרים⁶, כמ"ש⁷ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" [. . .] - הרי בודאי שיש ללמוד מאופן הגאולה דיציאת מצרים⁸.

ובהקדים, בכל מדינה ישנה קליפה השייכת לאותו מקום, ובנוגע למדינה זו במיוחד - מה שטרודים כל היום בעיני הפרנסה, עד שאין יום ואין לילה כי עסוקים בזה מאוד.

הרי "ברשיעי לא עסקינן"⁹ ו"אטו בשופטני

א. בנוגע ליציאת מצרים מספרים חז"ל¹ ש"בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים".

ללא הבט על טענת אומות העולם "אם בגופם היו מושלים (המצרים) קל וחומר בנשותיהם"², בפועל לא הי' כך, אלא אדרבה, הנשים הצדקניות גידלו דור שהתורה מעידה עליו כי "הם (הילדים) הכירוהו תחלה"³, עוד לפני הזקנים, ובזכות הנשים הצדקניות שלא התחשבו בשעבוד מצרים והעמידו דור ש"הכירוהו תחלה" - היתה גאולת מצרים.

ב. הרי אמרו חז"ל⁴ "בכל דור ודור (וכל יום ויום)⁵ חייב אדם לראות את עצמו כאילו

(1) סוטה יא, ב. וראה שמו"ר פ"א, יב.

(2) פרש"י פנחס כו, ה.

(3) סוטה שם.

(4) הגש"פ - מפסחים קטז, א במשנה.

(5) הוספת כ"ק אדה"ז בתניא רפמ"ז.

(6) ובפרט שדורנו הוא גלגול של דור יוצאי מצרים (שער הגלגולים הקדמה כ. ל"ת וספר הליקוטים (להאריז"ל) עה"פ שמות ג, ד).

(7) מיכה ז, טו.

(8) ראה יל"ש רמז תרו בסופו (ממדרש זוטא רות): אין

הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור.

(9) ראה יומא ו, א. וש"נ.

עסקינן¹⁰, מדברים אודות יהודים שומרי תורה ומצוות, וגם הם תמיד טרודים, יומם ולילה לא ינוח ולא ישקוט, וחושבים כל הזמן על העסק או על העבודה.

ג. ועוד ענין בזה: כשם שבמצרים היתה עבודת פרך בזה שנתנו מלאכת נשים לאנשים¹¹ כו', דכיון שלא הורגלו בזה הרי זה מייגע יותר, כך גם בעניננו: יהודי בן אברהם יצחק ויעקב מורגל מגזע מחצבתו לעניני תורה ומצוות, ורק מכיון שהנשמה ירדה למטה בגוף וזקוקה לפרנסה – לכן צריך להיות "יגיע כפיך"¹² (ולא המוח והלב) בעניני הפרנסה¹³; אך כאשר הוא משקיע בזה גם את השכל שבמוח עם הרגש שבלב, אזי מכיון שאינו מורגל בזה – הרי זה מייגע אותו ביותר, מונע בעדו ללמוד שיעורים בתורה, הוא דוחה זאת למחר, וכך יום רודף יום וחודש רודף חודש ללא תורה כו'.

אמת אמנם שאפילו "בשעת החטא (הנשמה) היתה באמנה אתו ית"¹⁴, אך זה בנוגע לנשמה, אבל הנפש הבהמית והגוף – הרי "בגופם היו מושלים"²: אין לו זמן ללמוד נגלה, אין לו זמן ללמוד חסידות, וגם לא לפירוש המלות ולא לתפלה בציבור.

עד כדי כך שזה לא רק אצל בעלי עסק, אלא אפילו יושבי אהל מסתכלים על השעון (מתי להפסיק לימודם), כמו בהדלקת נרות וכו', לא יקדים ולא יאחר¹⁵ – שלא יקדים בדקה קודם הזמן ולא יאחר בדקה אחר הזמן...

כאשר מתנהגים באופן כזה ד"עשה תורתך

קבע¹⁶ – שיש לו זמן "קבוע" ללימודו ובאמת אינו אוחז מהענין¹⁷, רק היות שהוא משפיע או ראש ישיבה עליו ללמוד עם התלמידים, אך הלימוד שלו באופן דלא יקדים ולא יאחר – הרי מובן איזה פנים יש גם לזמן שבינתיים.

ומכך מגיעים הדברים גם לתלמידי הישיבות, שבאמצע הלימוד התלמיד כבר אינו יכול להמתין יותר לרגע שבו הראש ישיבה או המשפיע יסגור את הספר והוא יצא לחרות – לא חרות מהיצר-הרע, אלא – מהתורה.

[. .] וזוהי הקליפה דמדינה זו, שיש פיזור הנפש אפילו אצל תלמידים ויושבי אהל, ובפרט בבעלי עסק, שאפילו באמצע הלימוד או התפלה אינו מפסיק לחשוב כיצד ישקע מיד לאחר זה שוב בטיט היון דגלות מצרים.

ד. ועל כך אומרים, שלכאורה ה' אפטר לחשוב: "אם בגופם היו מושלים (המצרים) קל וחומר בנשותיהם", כלומר, אם אנשים שהם מחויבים בלימוד נגלה דתורה ובלמוד פנימיות התורה, ומחוייבים בתפלה [ואפי' להדעות שתפלה היא מדרבנן¹⁸, הרי כאשר כבר עומד ומתפלל¹⁹ בודאי שמקיים בזה את מצות "ועבדתם גו' בכל לבבכם"²⁰, שהיא מצות עשה מדאורייתא] – קל-וחומר שנשים, אשר אצלם כל זה הוא ענין של סמכות ורשות, הרי בודאי ש"היו מושלים . . בנשותיהם"

– אבל הקב"ה נתן בהם את הברכה ד"בינה יתירה נתנה באשה"²¹, והנשים

16 לשון המשנה אבות פ"א מ"ו, אבל כאן הכוונה כפ"ש (ועוד) לאבות פ"ב מ"ג: דבר קבוע ומוטל עליו חובה . . מתי אפרוק מעלי חוב זה.

17 ראה הערה הקודמת.

18 רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ח.

19 ראה גם לקו"ש ח"ד ריש ע' 223.

20 עקב יא, יג.

21 נדה מה, ב.

ובנוגע לפועל הכוונה, שהעבודה דבנ"י עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח", לגלות מיד ("שוין גליך") בפועל איך שהמצב ד"הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב ד"גאולת ישראל", ע"ז שמתכווננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד"ימות המשיח".

כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבנ"י, ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או ספר המצוות³, ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח⁴, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בעצמו בזה, להשתדל להשפיע גם על עוד מבנ"י שסביבו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה"⁵, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו⁶, שלאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" – שהוא "בחזקת שהוא משיח" – שהוא יהיה תיכף ומיד "משיח בודאי", ע"ז ש"עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את כל העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו'",

עד – כסיום הרמב"ם "מלאה⁷ הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים".

(משחיח ש"פ שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*)

3 ראה בארוכה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך.

4 כ"ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.

5 אבות פ"א מ"א.

6 ראה מלכים ספ"א.

7 ישע"י יא, ט.

* התרגום הוגה ותוקן מחדש על ידינו. המו"ל.

המדור מוקדש

לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ולעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ"ק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר חצות היום – ה'תשס"ב

יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

10 ב"ב קכב, א. שבועות מח, ב.

11 סוטה יא, ריש ע"ב.

12 תהלים קכח, ב.

13 ראה בהנסמן בהערה 29. לקו"ש ח"א ע' 62. ועוד.

14 תניא ספכ"ד.

15 שבת כג, ב. וראה גם ברכות ת, ב.

לאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח"...

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנוסף ע"ז שכבר "כלו כל הקצין"¹, כבר עשו בני" תשובה, וסיימו הכל, כולל גם – "לצחצח הכפתורים", וצריך רק שהקב"ה יפתח את עיניהם של בני" שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר² וכו' וכו'.

מזה מובן, שאם כבר בירידה למצרים אלפי שנים לפני"ז, נמצא בגלוי "גאולת ישראל" ב"ואלה שמות בני" הבאים מצרימה", ואם עבודת בני" בכל הזמנים היא להמשיך את הגאולה במצב הגלות,

ועאכ"כ לאחרי שישנו כבר הריבוי דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, כולל – דרבי אלעזר בן עזרי' בזמנו, והרמב"ם בזמנו, וכל צדיקי ישראל בכל הדורות, עד בדורות האחרונים – העבודה דרבותינו נשיאינו המיוחסים לבית דוד משבט יהודה, כולל – העבודה דכ"ק מו"ח אדמו"ר במשך שבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין (תר"ס-תש"י) –

הרי **במכל-שכן וקל וחומר** בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שסיימו הכל (כנ"ל), ישנה ההבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי' "תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חיך. . . להביא לימות המשיח".

ובפשטות – שלא זקוקים להפסק ח"ו בין "כל ימי חיך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני" בכל הדורות **שלפני** דורנו זה), אלא "כל ימי חיך" דכל אחד מבנ"י, חיו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) "ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו גם כשזה במצב דליה, "הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים הרגע הראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ"מי חיך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (גם אם הוא כבר מבוגר יותר משבעים שנה וכיו"ב), עובר כל יהודי מיד – בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"כל ימי חיך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

(1) סנהדרין צז, ב. ראה בי"ב עד, ב ואילך. פסחים קט, ב. ועוד.

הצדקניות צריכות לגדל ולחנך דור **שלא** ילמד מהאבא ומהסבא אשר אצלם (כנ"ל) – גם בשעת הלימוד ניכר כי הם עושים זאת כדי לצאת ידי חובה, ללא חיות וללא ניגון [פעם נהגו יהודים ללמוד בניגון ולא ידעו כלל על צורת לימוד אחרת], וכשרק מצלצל הטלפון סוגרים מיד את הגמרא או המאמר ורצים לטלפון, אף שאינם יודעים האם זו שיחה חשובה....

– מה כל כך חשוב לך כעת שיחת הטלפון? הרי יש לך עכשיו טלפון עם הקב"ה, וכמאמר חז"ל עה"פ "תען לשוני אמרתך"²² שהלימוד צריך להיות "כעונה אחר הקורא"²³, ובפרט עוד שהוא מסופק האם שיחת טלפון זו חשובה ונחוצה כעת, ולמרות זאת מפסיק מיד מלימודו – הרי זה היפך הכלל²⁴ דספיקא דאורייתא לחומרא.

ה. בלקוטי תורה פ' בחוקות²⁵ מובא שכל הענינים הכתובים בפרשת בחוקותי הם באמת ברכות. ועד"ז יש לומר בנוגע לדברי הגמ' בסוף מס' סוטה "בעקבות משיחא גו' נערים פני זקנים ילבינו גו' בת קמה באמה כלה בחמותה", שגם ענינים אלו הינם ברכות²⁶.

הנשים צדקניות יגדלו ויחנכו דור שלא ילמד מהאבא והסבא, שאמנם צריך לנהוג

(22) תהלים קיט, קעב.

(23) ע"פ סוכה לח, ב. וראה תו"א יתרו סז, ב. סה"מ תש"ד ע' 139.

(24) ביצה ג, ב. וש"נ. רמב"ם הל' ממרים ספ"א.

(25) מח, א ואילך, וראה גם מו"ק ט, ב (הובא בלקו"ת): הנך כולהו ברכתא ניהו. וראה לקו"ש ח"ט ע' 137 ובהנשמן שם.

(26) ראה גם שיחות קודש תשי"ד (הוצאת תש"ס) ע'

כבוד באביו וכו', ומכל-שכן ברבו שמביאו לחיי העולם-הבא²⁷ – אבל בנוגע לזה שאצל אביו ורבו העיקר הוא עניני העולם וכו', באותו פרט הילדים אינם צריכים ללמוד מהם, ואדרבה, על-ידי הנהגתם הם יזכירו גם לאביו ולרבו את הזמן שבו הם למדו בחדר, בישיבה קטנה או בישיבה גדולה, וזכרון זה יפעל בהם את הגישה הנכונה שעניני תורה ומצוות הם העיקר, ואת כל שאר עניני העולם יש לעשות "בלא לב ולב"²⁸.

ובאמת מלבד התועלת הרוחנית הרי זה נוגע גם בגשמיות, וכפי שאדמו"ר הצ"צ מבאר בספר המצוות שלו²⁹ במשל מלבוש, שכאשר הלבוש ארוך יותר מדאי, היינו שעוסק בעניני הפרנסה יותר מכפי שנצרך, לא רק שאין זה מועיל אלא אדרבה – עוד מקלקל ח"ו.

וכל זה תלוי בנשים הצדקניות שבדורנו זה, שהן צריכות לחנך את הילדים שידעו כי העיקר הוא התורה והמצוות וכו', וזה יביא את ה"השיב לב אבות על בנים"³⁰, שהאבות ישובו ע"י הבנים³¹, בביאת אל"י הנביא זכור לטוב, אשר יבוא "לפני בוא יום ה' הגדול והנורא"³² – הגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

216 (ובהערה 100 שם, צ"ל מח, א (במקום מא, א)). ועוד.

27) כריתות כח, סע"א (במשנה).

28) דה"א יב, לג. וראה ויק"ר פכ"ה ב (הובא בפרש"י עה"פ). ועוד.

29) במצוות תגלחת מצורע – קז, ב ואילך. וראה גם לקו"ת תצא לז, סע"ב ואילך (נסמן בהערות וציונים לכ"ק אדמו"ר שליט"א לדמ"צ שם).

30) מלאכי ג, כד.

31) כפרש"י עה"פ.

32) שם, כג.

המדור מוקדש לע"ר **מאיר** ב"ר **צבי** ע"ה - נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - הזתש"ס

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: **חי' רחל** תחי' בת **שפרנצא** וכל ילדיהם, נכדיהם ונינם שיחיו – לברכות עד בלי די

צריכים לזעוק על הגלות

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ידוע הרי ש"התורה היא נצחית"¹. וכשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית, וכדלקמן.

בגלות מצרים, כאשר הקב"ה שלח את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות, הסדר הי' שבני ישראל צריכים לשאול את משה רבינו "מה שמו"²? וזה ממשיך ומגלה ("רופט ארויס") את מענה הקב"ה למשה³: "אהי אשר אהי גו' כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני אליכם".

וכשם שהקב"ה בישר ליעקב אבינו "אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה"⁴, כך גם בגלות זו

– גלות שבה נמצאים הן היהודים בחוץ לארץ והן היהודים בארץ ישראל, כיון שנחרב בית המקדש ונתבטל המעמד ומצב דישאל במעמדם ולוים בדוכנם וכהנים בעבודתם⁵, היות ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁶, ואדרבה, בארץ ישראל – פלטרין של מלך – הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך –

הקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות ואח"כ "אנכי אעלך גם עלה".

ולכן אסור ח"ו ליפול ברוח ("זיין אַראָפּגעפּאַלן"), צריכים רק ה"ויזעקו"⁷ של בני ישראל על הגלות, ואזי "וישמע אלקים את נאקתם וגו"⁸ עד ל"וידע אלקים"⁹, והקב"ה מוציאם מהגלות.

ב. ויתירה מזו, בגלות הנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שהי' בגלות מצרים:

נאמר בזהר¹⁰ ומבואר בתורה אור¹¹, שבגלות מצרים הי' "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה גו"¹² כפשוטו, משא"כ עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח צדקנו, הרי זה מתבטא בעבודה ויגיעה בלימוד התורה – "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹³, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא", ולא עבודת פרך כפשוטו ח"ו.

וכאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויעזקו ותעל שועתם אל האלקים מן

(1) תניא רפי"ז. שם, כד,

(2) פרשתנו ג, יג. שם, כה.

(3) שם יד. ח"ג קנג, א (ברע"מ). ועד"ז בח"א כז, א.

(4) ויגש מז, ג-ד. ריש פרשתנו. וראה גם אוה"ת פרשתנו ע' ח

(5) ע"פ תפלת "דבון העולמים" בתפלת השחר. (ובהערה שם) ואילך.

(6) תפלת מוסף דיו"ט (שאומרים גם באה"ק ת"ז). פרשתנו א, די.

(7) פרשתנו ב, כג. כ"ה במקומות שבהע' 11 ובזח"א שם. וזח"ג: לבון

הלכה.

מהמשרד לארץ ישראל...

גם כאשר הוא מסרב לצאת ממצרים וטוען לשם מה אני זקוק לגאולה; הרי הוא חי במדינה דמוקרטית שבה מרשים לו ללמוד ולהתפלל ללא הפרעה, ומה הוא זקוק לארץ ישראל כאשר שטחה של מדינה אחת כמו טקסס גדול פי כמה מכל ארץ ישראל; רצונו במחשב – יש לו במנהטון, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלוס-אנג'לס, ואפי' יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין!... כאן (בארה"ב) יש לו אפשרות להיות "סנטור", ואם הוא גם נולד באמריקה ביכולתו להתמנות אפילו ל"נשיא"...

[.]. אומרים לו, שהוא נמצא בגלות ממש, ושבגאולה יקחו אותו מהמשרד (ומהמליון דולר) לארץ ישראל, אלא שבינתיים עליו באמת להודות להקב"ה ע"כ שטוב לו פה, שהרי יכלו לקחת אותו לגלות עם שלשלאות של ברזל, וכפי שהי' במצרים שלמרות שבני ישראל היו ב"מיטב הארץ", בכל-זאת היו בגלות מצרים!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשכ"ה - בלתי מוגה)

בודאי כבר כלו כל הנשמות שבגוף

מכיון שבזמן הגמרא כבר "כלו כל הקיצין", הרי, בהכרח לומר שבזמן הגמרא כבר כלו כל נשמות שבגוף, אלא מאי (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר): מכיון שבמשך הדורות נולדו עוד ריבוי בני, מובן, שניתוספו עוד נשמות באוצר ששמו גוף (ולהעיר גם מענין הגלגולים כו'); אמנם, לאחרי שנולדו כל בני" במשך כל הדורות שבינתיים עד לימינו אלו, כולל גם אלו שנולדו אתמול והיום – בודאי כבר כלו כל הנשמות שבגוף, ומכיון שכן, צריך משיח צדקנו לבוא תיכף ומיד, בעיצומו של יום השבת!

(משיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לע"ר ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הקודם – "זמן הגאולה" – מוקדש

לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

זו צריכים להיות דומים לדברים שהביאו את גאולת מצרים.

לגבי גאולת מצרים נאמר²: "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו אבותינו ממצרים". מה עשו אותן נשים צדקניות? – הקימו של יהודים. כשיצאה גזירתו של פרעה טענו הן³ שאין להתחשב בגזירות פרעה של "כל הבן הילוד – היאורה תשליכוהו", ומאחר שהקב"ה ציוה יש לעשות את אשר ציוה, מבלי לערוך חישובים על תכלית הדבר, ובשכר נשים צדקניות אלו נגאלו אבותינו ממצרים.

אף עתה כן: בכל מדינה ומדינה, ובמיוחד באמריקה, אין לתת משקל רב לשאון השורר במדינה ולעשות חישובי תכלית וכו'. יש לחנך את הילדים כפי אשר ציוה הקב"ה והוא ידאג לילדים וגם להורים.

דוקא ע"י אי התחשבות בגזירת פרעה מצילים את הילדים ומביאים גם את הגאולה הכללית לכל עם ישראל, ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

(לקו"ש ח"א ע' 112, תרגום חפשי)

(3) שם יב, א.

(2) סוטה יא, ב.

ספר שמות - ספר הגאולה

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

מסיימים עתה את ספר בראשית הנקרא "ספר הישר"¹, כיון שמדובר בו על האבות שנקראים "ישרים", ונכנסים לתחלת ספר שמות שהוא ספר הגאולה. הגם שבתחילתו מדובר על ענין הגלות, אבל לאחמ"כ נפעל ענין הגאולה, עד לסוף הספר שבו מדובר אודות בנין המשכן.

בתחלת ספר שמות² אומר רש"י שבני ישראל "נמשלו לכוכבים" שאין בהם שינויים כפי שיש אצל השמש והירח, אלא הם נמצאים כל הזמן באותו מעמד ומצב, הן ביום והן בלילה, והם קטנים – ענין הביטול.

וזהו הענין שללא הבט ע"כ ש"אתם המעט מכל העמים"³, פועלים את ענין הגאולה, שה"רגע קטן" יסתיים, ותבוא הגאולה – שעל זה מדובר בסיום ספר בראשית, היכן שיוסף הביטיח "פקד יפקד אלקים אתכם וגו"⁴.

ונועץ סופו דספר בראשית עם תחלתו דספר שמות – בביאת משיח צדקנו יבוא ויגאלנו כו'.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויחי ה'תשכ"ז – בלתי מוגה)

(1) יהושע י, יג. ע"ז כה, א. וראה לקו"ש ח"ג ע' 847. (3) ואתחנן ז, ז.

(2) א, א. (4) ג, כה.

העבודה¹⁴: בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו', ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות?!

אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד ה"ידע אלקים"¹⁵, שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

ג. והנה, כשם שבגלות מצרים היו כמה מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת ממצרים ר"ל¹⁶, כך גם עכשיו ישנם ר"ל יהודים שלא זועקים ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל – עד "ועמך כולם צדיקים"¹⁷ – רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויתר עוז בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, ביודענו את הבטחת הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודתם בתורה ומצוות, ממחרים עוד יותר את הגאולה.

ולא כמו אלו הנופלים ליאוש ר"ל מחושך הגלות, אלא יודעים אנו שאפילו אם אכן זהו חושך כפול ומכופל, אעפ"כ יש בכחו של יהודי ע"י פעולה אחת להביא את הגאולה!

וכפי שכתוב בתקוני זהר¹⁸ שאם צדיק אחד (ועאכו"כ שני צדיקים) מתנהג כדבעי הוא מביא את הגאולה, וכפסק הרמב"ם¹⁹ ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כו' כאילו חציו זכאי וחציו חייב כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

זאת-אומרת: אפילו אם נאמר שחצי עולם חייב ח"ו – אשר באמת זהו חשבון של שקר, כיון ש"ועמך כולם צדיקים" – פוסק הרמב"ם שע"י מצוה אחת, פעולה אחת, דיבור אחד או מחשבה אחת, יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועאכו"כ כשהמצואות אינה כך, אלא רוב העולם הוא זכאי – הרי ודאי שע"י פעולה אחת יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועד שע"י אותה פעולה אחת אפשר להביא את התשועה והצלה האמיתיים – הגאולה האמיתית והשלימה, שאזי יהי' "ואשא אתכם על כנפי נשרים"²⁰, בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים שמרעמסס לסוכות "ק"כ מיל היו, ובאו שם לפי שעה שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים"²¹ – כך גם יהי' בגאולה העתידה "וארו עם ענני שמיא"²², ברגע אחד ללא שום מדידות והגבלות.

ובמכל-שכן וקל-וחומר מיציאת מצרים: במצרים היתה העבודה "בחומר ובלבנים גו" בגשמיות כפשוטו, וכשמדברים על גשמיות הרי זה במדידה והגבלה, אשר קודם עושים דבר אחד ואח"כ עושים דבר שני ואי אפשר לעשות שני דברים בבת אחת, קודם מניחים לבינה אחת ואח"כ מניחים לבינה שני' וכו';

חדש ס"פ נח (כג, ד).

(19) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(20) יתרו יט, ד.

(21) פרש"י עה"פ בא יב, לז. ועד"ז בפרש"י יתרו שם.

(22) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(14) פרשתנו ב, כג.

(15) שם, כה.

(16) פרש"י בא י, כב.

(17) ישעי' ס, כא.

(18) הובא במאמר אדה"ז ד"ה איתא בתיקונים – בונה ירושלים ספ"ד. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג. וראה זהר

משא"כ כאשר העבודה היא ברוחניות (כפי שהיא בגלות זו) "בחומר דא קל וחומר, בלבנים דא ליבון הלכתא כו" – אזי ברוחניות אין שום מדידות והגבלות, ולכן יכול להיות "וארו עם ענני שמיא".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

יהודים, צאו מהגלות!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. כאשר בא יהודי ותובע אריכות ימים ושנים טובות הרי בודאי שמצליח הוא לפעול זאת וכך אכן נהי' בפועל, ובכוחו של כל יהודי לתבוע זאת!¹

עאכו"כ כשיהודי תובע שתבוא כבר הגאולה, כיון ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"², ונשיא דורנו פסק שכל היהודים כבר עשו תשובה – "לאלתר לתשובה"³, ועכשיו צריך כבר להיות ה"לאלתר לגאולה" – במילא צועקים: "עד מתי!?"

ב. הנה, ישנם הטוענים: כיצד יתכן שיושב בן-אדם ומייגע יהודים ("ער מאטערט אידן") כמה שעות, מדבר על דא ועל הא ("אהער און אהין") ואח"כ צועק לפתע "דאלאי גלות!" ותובע מהם שגם יצעקו "עד מתי" – מכיון שעבר כבר יום שישי, חלפו כמה שעות בשבת וכעת עומדים כבר בשבת אחר-הצהרים לאחרי כמה שעות שמדברים כאן, ועדיין לא בא!! טוענים הם: לשם מה צריכים להזכיר להם ביום השבת את צער הגלות, ועקב כך לבוא עוד בטענות להקב"ה (כביכול) ולומר דעות להקב"ה – אנו רוצים לחיות עם הקב"ה בשלום ולא לריב עמו!

ובפרט שהקב"ה יודע מה עליו לעשות, ויודע מש"כ בגמרא ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ויודע גם שנשיא דורנו פסק שיהודים עשו כבר תשובה – ואם-כן, כיצד מגיע "יא-טיביע-דאם" ותובע שצריכים כבר את הגאולה?

ג. עונים להם, שלא נוגע כאן שום חשבונות, מה שנוגע הוא רק שתבוא כבר הגאולה בפועל, ובאופן ד"אחישנה"⁴, ו"אחישנה" שב"אחישנה"!!

ומה שיושבים יהודים בהתוועדות וישנים? – יושיבום באמצע השינה על "ענני שמיא"⁵, וכשיתעוררו משנתם יפקחו את עיניהם ויראו שלפתע נמצאים הם בירושלים עיר הקודש, ובאם לא יבינו היכן נמצאים – יספרו להם, והם ייטלו נטילת-ידיים ויאמרו להם איזה ברכה לעשות ע"פ שולחן-ערוך!

ומה שישנם קושיות? – שיהי' לבריאות! אבל קודם שתבוא הגאולה, ובודאי שאז ירחם עליו אליהו הנביא, בראותו שאינו יכול לישון ומצטער מהקושיא שיש לו, ואליהו יתרצה.

(1) למדים זאת מטענת יעקב אבינו (ויגש מז, ט) "מעט גו' ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי" (כמדובר לפנ"ז בהשיחה).
(2) סנהדרין צז, ב.
(3) "הקריאה והקדושה" תש"א-ב.
(4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.
(5) דניאל ז, יג. סנהדרין פ.ם.

(2) סנהדרין צז, ב.

"אָבער אידן – גייט אַרויס פון גלות"!!!... [= אבל יהודים – צאו מהגלות!!!...]
[כ"ק אד"ש הפסיק לרגע, חיך ואמר:] לחיים, לחיים ולברכה [ועשה תנועה בידו הק'].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

בפרט כששומעים מנשיא דורנו...

גם לאחר קושי ואריכות הגלות האחרון במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה (שלא בערך לגלות מצרים במשך מאתיים ועשר שנה) – מציאותם של "בני ישראל" היא בעצם **למעלה מגלות**, וכל רגע נוסף שנמצאים בגלות ה"ז באופן ד"הבאים מצרימה", "כאלו אותו יום נכנסו למצרים", ועומדים הם בתוקף האמונה והבטחון שתיכף ומיד יקיים הקב"ה הבטחתו "פקד פקדתי אתכם" בגאולה האמיתית והשלמה, ובפרט כששומעים מנשיא דורנו שבדורנו¹, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו (כנ"ל ס"ב²), ועאכו"כ לאחרי שישנה גם השלימות דארבעים שנה, "נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"³, ועומדים בשנת ה"א (ה'תשנ"א), ר"ת (הי' תהא שנת) נפלאות אראנו⁴.

ולכן, יש לעודד ולחזק את רוחם של בני ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן חדש ממש "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו"⁵, ו"הנה זה בא"⁶, ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ, **כפס"ד הרמב"ם**⁷ (בעל יום ההילולא דכ"ף טבת, מוצש"ק זה⁸) שע"י "מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(משיחת ש"פ שמות, י"ט טבת ה'תשנ"א - מוגה)

(1) ראה בר" פנ"ו, ז: "אין דור שאין בו כמשה".
וראה זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, וע"א). תניא פמ"ד. שם אגה"ק ביאור לסי' ז"ך בסופו.
(2) סה"ש תנש"א ח"א ע' 240.
(3) תבוא כט, ג.
(4) להעיר מהרמז בפרשת השבוע (ד, יג): "שלח נא ביד תשלח" ("גואלם לעתיד" – פרש"י) – "נא" ר"ת "נפלאות אראנו".
(5) שה"ש ב, ט.
(6) שם ח. וראה שהש"ד עה"פ (פ"ב, ח (ב)).
(7) הל' תשובה פ"ג ה"ד.
(8) ראה לעיל הערה 27 [סה"ש תנש"א ח"א ע' 242].

מה עשו אותן נשים צדקניות?

כשם שגלות מצרים היא שורש כל הגלויות, ולפיכך קיימות גם עתה הגזירות שהיו אז, כאמור – כך גם נאמר¹ ביחס לגאולה: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", הגאולה העתידה תהיה דומה לגאולת מצרים. ופירוש הדבר שגם ההכנות והדברים המביאים גאולה

(1) מיכה ז, טו.